

[Christmas Møller.]

mandsforbund, staar der under b., at lokale Forhandlinger skal optages; efter hvad der meddeles mig, er disse lokale Forhandlinger ført. Og saaledes kan der være andre Punkter, paa hvilke der er Fejl. Det kan dog ikke være Meningen, at det Udvalg, der ned sættes, som jo slet ikke har Kompetence til noget saadant, skal sidde og dømme om den Slags. Nej, det, vi for vort Vedkommende har foreslaaet, maa, forekommer det mig, være det rigtige.

Naar den højtærede Statsminister siger til mig, at der ikke er noget særlig langt Spring — jeg forstod, at Statsministeren i den Henseende var enig med et Medlem af min Gruppe, det ærede Medlem Hr. Pürschel; den højtærede Statsminister er sikkert i saa Henseende mere enig med det ærede Medlem, end jeg er — mellem hans Forslag og det, jeg har foreslaaet med Hensyn til denne Sags Ordning, kan jeg ikke se rettere, end at det, med alle de Interesser, der staar paa Spil, med den afgørende Vægt, Statsministeren maa lægge paa at faa en Ordning, med det Ansvar for Statens Ledelse og Samfundets Trivsel, som først og fremmest Statsministeren og Regeringen har, ikke vil være vanskeligt for Statsministeren at naa over til det Synspunkt, vi har gjort gældende.

Rager: Jeg har en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vedrørende Spørgsmaalet om tvungen Voldgift. Jeg vil kun henvide til, at naar der har været Forslag fremme om tvungen Voldgift, har der altid udtrykkeligt været peget paa Nødvendigheden af, at Institutionen var til Stede med hele Apparatet, Personer o. s. v., inden det Øjeblik kom, da den skulde anvendes, og jeg har gjort opmærksom paa — det kan ogsaa tjene det ærede Medlem Hr. Gregersen til Underretning —, at det muligt kunde komme til at kompromittere i det Tilfælde, at denne Institution blev anvendt paa et Tidspunkt, hvor Apparatet ikke var i fuld Orden. Men nu forstod jeg paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det ærede Medlem tænker sig, at en tvungen Voldgift i dette Tilfælde skulde være et Apparat, der mest læste Korrektur og undersøgte, om der var Aftryksfejl, og det betyder jo ikke saa meget. (*Christmas Møller:* Hvor er det sagt?). Det blev ikke sagt, men det maatte man faa ud af det, det ærede Medlem sagde.

Det ærede Medlem Hr. Krag skuffede mig, for jeg havde i hvert Fald ventet Svar paa et af de Spørgsmaal, jeg stillede, nemlig det Spørgsmaal: Hvad koster dette

Forligsforslag? Det ærede Medlem havde nemlig stillet det op, som om hele vort Lands Økonomi blev rystet ved dette Forslag. Jeg har prøvet paa at lave en lille Kalkule over det. Naturligvis kan jeg ikke sige, at den er fuldt korrekt, men jeg tror dog, det kunde være af Interesse under denne Forhandling ogsaa at nævne disse Tal. Saa vidt jeg kan, skønne, andrager de Forhøjelser, der er Tale om, ca. 3 Mill. Kr. aarlig over for en Arbejdslønsmasse paa ca. 450 Mill. Kr., saaledes at det drejer sig om ca. $\frac{2}{3}$ pCt.

Lad os nu tænke os, at det er fordelt ligeligt paa Eksportindustrien og Hjemmeindustrien, hvad det vel saa nogenlunde er. Vi eksporterer 20—25 pCt. af vor Industriproduktion. Det vil altsaa for Eksportindustrien dreje sig om mellem 500 000 og 600 000 Kr. om Aaret, og da der er Tale om et Eksportbeløb paa vel mellem 300 og 350 Mill. Kr., vil det sige, at vi er nede paa 0,2 pro mille. Naar man slaar Eksportindustrien ihjel og regner med en Omlægning af hele vort Lands Økonomi paa Grundlag af disse Ændringer i de laveste Lønninger — som jeg altsaa har opgjort her, der kan i hvert Fald ikke være Tale om nogen større Fejl —, saa tror jeg alligevel, at man blæser det noget for højt op.

Valdemar Thomsen: Hvis Regeringen og Flertalspartierne ikke vil imødekomme de rimelige Krav, som vi fremsætter vedrørende Landbrugets Arbejdsvilkaar — og Statsministeren gav intet som helst Tilsagn i saa Henseende —, vil vi, som jeg allerede har sagt, ikke have noget Medansvar i denne Sag. Tilsyneladende vil ogsaa den nødvendige Støtte kunne paaregnes fra det Parti, der særlig tager sig af Kapitalens Interesser. Saafremt det er Meningen, at der ikke skal træffes Foranstaltninger mod de urimelige Aktieudbytter, Tantiømer og Monopolgevinster, maa selvfølgelig Landbruget indrette sig paa at arbejde endnu længere, simpelt hen fordi Landdistrikterne efterhaanden affolkes, og endvidere maa Landbruget indrette sig paa at arbejde for en endnu lavere Løn, fordi Udgifterne absolut vil stige.

Man ønsker, og med god Grund, at der skal tages Hensyn til de lave Lønninger, men ser fuldstændig bort fra den Kendsgerning, at Landbruget ikke paa langt nær kan opnaa saa meget, som der bydes de allerlavest lønnede fagorganiserede Arbejdere. Det er, forekommer det mig, i høj Grad inkonsekvent og i høj Grad ensidigt, netop